

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/36/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514200364
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8514200364.4

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, právne zastúpeného Tomášom Kušnírom, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36613843 proti žalovanej W. D., nar. XX.X.XXXX, bytom G., K. XX/X, občanke SR, zastúpenej opatrovníkom pre toto konanie Mgr. Michalom Dlugolinským, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Stará Ľubovňa v konaní o zaplatenie 236,08 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 24.1.2014 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 236,08 eur, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.2.2010 do 20.9.2010 vo výške 6,19 eur, ročný úrok z omeškania 9 % zo sumy 236,08 od 21.9.2010 do zaplatenia a priznať mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava (ďalej len pôvodný veriteľ) uzatvoril so žalovanou dňa 12. 10. 20005 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX (ďalej len zmluva o úvere), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP), na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Zmluva a VOP upravovali podmienky čerpania úveru, splácanie úveru, podmienky pri neplnení zmluvných povinností. Zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o úvere v zmysle § 497 a § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zákonníka (ďalej len ObZ) a podľa zák. č. 258/2001 Z.z o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ). Pôvodný veriteľ zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou so žalobcom dňa 13.12.2012 postúpil na žalobcu pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy vo výške 1771,43 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1064,29 eur, riadneho úroku vo výške 199,42 eur a úroku z omeškania vo výške 507,72 eur.

Podľa zmluvy o úvere pôvodný veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 1 112 eur (33 500 SK), ktorý mal byť splácaný v 60 mesačných splátkach vo výške 25,51 eur (889 SK) vždy ku 20. dňu v mesiaci. Žalobca v tomto konaní uplatňuje 8 splátok úveru splatných od 20.2.2010 do 20.9.2010 vo výške 236,08 eur a z tejto sumy žalobca uplatňoval aj zaplatenie 9 % ročného úroku z omeškania od 21.9.2010 do zaplatenia a tiež žiadal priznať úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.2.2010 do 20.9.2010 vo výške 6,19 eur.

Z platobnej histórie vyplýva, že žalovaná uhradila sumu 1598,70 eur - označenú v platobnej histórii ako bezhotovostná splátka úveru. Z platieb žalovanej nepochybne vyplýva, že bola v omeškani s úhradou predpísaných splátok pred postúpením pohľadávky viac ako 90 dní. Žalovaná bola pri podpísaní zmluvy o úvere oboznámená s VOP, ktoré sú súčasťou tejto zmluvy.

Súd ustanovil žalovanej opatrovníka pre toto konanie v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. Mgr. Michala Dlugolinského, VSÚ OS Stará Ľubovňa, keďže pobyt žalovanej nie je známy v mieste trvalého bydliska a ani v mieste, ktoré bolo zistené ako jej prechodný pobyt, sa žalovaná nezdržiava.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, opatrovníkovi žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej doručil žalobu a súčasne ich vyzval, aby sa k predmetu sporu písomne vyjadrili v lehote 15 dní a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznávajú, aby vo vyjadrení uviedli rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Žalobca namietal vstup do konania vedľajšieho účastníka na podporu žalovanej.

Opatrovník žalovanej sa k žalobe vyjadril podaním, doručeným súdu dňa 4.8.2015, v ktorom vzniesol námietku premlčania. Tvrdil, že ide o spotrebiteľský spor, ktorý sa spravuje Občianskym zákonníkom, podľa ktorého premlčacia doba je 3 roky. V danom prípade zo zmluvy o splátkovom úvere vyplýva, že konečná splatnosť úveru bola 20.9.2010, pričom návrh na začatie konania bol súdu doručený dňa 24.1.2014, t. j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby, navrhol žalobu zamietnuť. Nesúhlasil so vstupom vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, Skalica do konania.

OS Stará Ľubovňa uznesením č. k. 5C/36/2014-86 zo dňa 20.10.2015 nepripustil vstup do konania vedľajšieho účastníka na podporu žalovanej Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Skalica.

Na výzvu súdu pôvodný veriteľ oznámil, že z jeho strany nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vzniknutého zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 12.10.2005 pred postúpením pohľadávky.

Žalobca v písomnom vyjadrení, doručenom súdu dňa 16.12.2015, uviedol, že pri posudzovaní otázok premlčania neprichádza do úvahy použitie ustanovení OZ, keďže zmluva o úvere je absolútnym obchodnom a preto sa na ňu sťahuje 4 - ročná premlčacia lehota podľa § 387 a nasl. ObZ. V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 16.12.2015, uviedol, že k odstúpeniu od zmluvy, resp. k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru pôvodným veriteľom

nedošlo. Žalobca súčasne predložil súdu oznámenie pôvodného veriteľa zo dňa 18.12.2012o postúpení pohľadávky na žalobcu adresované žalovanej. Na žalobe trval a navrhol, aby jej súd vyhovel.

Keďže v danom prípade ide v zmysle § 200ea O.s.p. o drobný spor (teda konanie, predmetom ktorého nie je suma presahujúca 1 000 eur), súd s poukazom na § 115a ods. 2

O. s. p. dňa 27. 1. 2016 oznámil na úradnej tabuli súdu, že dňa 4. 2. 2016 o 9.00 hod. bude vo veci vyhlásený rozsudok bez nariadenia pojednávania a následne tento rozsudok v uvedený deň aj vyhlásil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov - zmluvou o splátkovom úvere (čl.3), VOP (čl. 5-8), oznámením pôvodného veriteľa žalovaným o postúpení pohľadávky (čl. 9), výzvou na úhradu dlžnej sumy adresovanou žalovanej (čl. 96), pokusom o zmier žalobcu adresovaným žalovanej (čl. 20), zmluvou o postúpení pohľadávky a jej prílohou č. 1 (čl. 10-14, 19), písomnými vyjadreniami žalobcu (čl.68-75,92-95), vyjadrením pôvodného veriteľa (čl. 91), vyjadrením opatrovníka žalovanej (čl. 85) ako aj obsahom celého spisu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

Z úverovej zmluvy (ďalej len z ÚZ) je nesporné, že pôvodný veriteľ a žalovaná uzavreli dňa 12. 10. 2005 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, podľa ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanej spotrebný úver - Mini úver vo výške 1 112 eur (33 500,-- Sk) pripevnej úrokovej sadzbe 17,30 % ročne. Žalovaná sa zaviazala splácať úver s dohodnutým úrokom v 60 mesačných splátkach vo výške 29,51eur (889,-- Sk) vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dňa 20.10.2005 a poslednej splátky dňa 20.9.2010. Splatnosť úrokov bola v posledný deň kalendárneho mesiaca. Žalovaná sa zaviazala platiť za správu úveru mesačne poplatok vo výške 1,66 eur (50,-- Sk). Zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. RPMN úveru bola 9,75 %.

V Záverečných ustanoveniach zmluvy o úvere - v čl. II. bod 2 dlžník vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s VOP veriteľa, účinnými od 1.8.2002 a tiež sa oboznámil a súhlasí so Sadzobníkom. Podľa čl. II. bod. 3, 4 zmluvy o úvere Všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v Zmluve a tiež vzájomné právne vzťahy účastníkov zmluvy sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, ObZ a ostatnými právnymi predpismi v tomto poradí. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné vzťahy sa budú podľa § 262 ObZ spravovať podľa príslušných ustanovení ObZ.

Z prehľadu transakcií o úvere je nesporné, že pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa poskytol žalovanej dňa 12.10.2005 úver vo výške 33 500,-- Sk, t.j. 1 112,-- eur. Žalovaná uhradila pôvodnému veriteľovi sumu 1 598,70 eur, pričom z prehľadu transakcií o úvere nie je možné zistiť, kedy uhradila poslednú splátku úveru. Úver na základe uzavretej zmluvy o splátkovom úvere bol splatný dňom 20.9.2010, kedy je uvedená konečná splatnosť úveru v zmluve. Žalovaná bola v omeškaní so splácaním splátok dohodnutých v zmluve a dňa 13.12.2012 pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa uzavrel so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, týkajúcej sa aj predmetného úveru a podľa prílohy č. 1 Zmluvy o postúpení pohľadávky bola dlžná suma ku postúpeniu pohľadávky 1 771,43 eur, z toho istina 1 064,29 eur, úroky celkom 707,14 eur z toho úrok z úveru 199,42 eur a ostané úroky z omeškania vo výške 131,20 eur a vo výške 376,52 eur, t.j. spolu 507,72 eur, ktoré si žalobca v konaní neuplatňoval..

Žalobca si v tomto konaní však uplatňoval 8 splátok úveru splatných od 20.2.2010 do 20.9.2010 vo výške 236,08 eur. Úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.2.2010 do 20.9.2010 vo výške 6,19 eur a ročný úrok z omeškania 9 % zo sumy 236,08 eur od 21.9.2010 do zaplatenia.

Pôvodný veriteľ oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu listom zo dňa 18.12.2012, o zaslaní tohto oznámenia predložil súdu podací hárok.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Uvedený typ zmluvy je upravený v ObZ a patrí medzi tzv. absolútne obchody v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ ObZ. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalovaná vystupovala ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ, kým pôvodný veriteľ pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, t. j. ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto zmluva spĺňa podmienky spotrebiteľskej zmluvy - spotrebiteľského úveru aj napriek tomu, že v úvodnej časti zmluvy je uvedené, že je uzavretá podľa § 497 až 507 ObZ a tiež napriek ustanoveniu čl. II. bod 3, podľa ktorého Všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, ObZ a ostatnými právnymi predpismi v tomto poradí a tiež aj napriek čl. II. bod 4, podľa ktorého vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 ObZ spravovať podľa príslušných ustanovení ObZ.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ Okrem iného touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu: zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 ObZ, podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Na prejednávany prípad je možné aplikovať len tie ustanovenia ObZ, ktoré nie sú v rozpore so Smernicou Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len Smernicou 93/13) a s ustanoveniami § 52-54 OZ o spotrebiteľských zmluvách a ustanoveniami o platnosti právnych úkonov, o postúpení pohľadávky a o premlčaní v OZ, s ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa č. 634/1992 Zb. (§ 23a ods.1, 2), s ustanoveniami zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ)..

Vzťahy medzi pôvodným veriteľom a žalovanou na základe zmluvy vznikli v období, keď SR už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii,

s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti

stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Slovenská republika je povinná aplikovať európske právne predpisy, ktoré majú prednosť pred slovenskými právnymi predpismi, teda je povinná prednostne aplikovať na prejednávany prípad aj Smernicu Rady č. 93/13 EHS, ktorá bola prevzatá do slovenského právneho poriadku zákonom č. 150/2004 Z.z., účinným od 1.4. 2004, v ust. § 52-54 OZ o spotrebiteľských zmluvách.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40/znenie-20060413>>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 3 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
 - b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
 - f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
 - h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- Podľa § 53 ods. 4 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1 OZ, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 OZ Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 3 ods. 1 OZ Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 OZ písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou, ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 43 OZ Účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov.

Podľa § 46 ods. 1 OZ Písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

Podľa § 100 ods. 1 OZ Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 OZ Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 OZ Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 111 OZ. zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 5b 129/2010 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) účinného od 1.5.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia

práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. zákon o spotrebiteľských úveroch (ZoSÚ) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (12.10.2005) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 6 ods. 3 písm. b/ zák. č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu 12.10.2005 (ďalej len ZoSS) Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, leš, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 8 ods. 1 ZoSS Nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, dvojzmyselné alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok.

Podľa § 8 ods. 3 ZoOS Všeobecná úprava nekalej súťaže nie je ustanoveniami predchádzajúcich odsekov dotknutá.

Podľa § 23a ods. 1 ZoOS Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Podľa § 23a ods. 2 ZoOS Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu. Týmto osobitným predpisom ust. § 53 až 60 OZ.

V prejednávanej príhode ide o klasickú typovú spotrebiteľskú zmluvu, kde žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, ktorý nemal možnosť zasahovať do znenia a do obsahu vopred naformulovaných podmienok zmluvy a do obsahu VOP a dosiahnuť ich zmenu. Ako slabšia strana nemohla vyjednávať a zmluvu mohla uzatvoriť len za predpokladu, že vopred naformulované podmienky zmluvy prijme.

Súd podrobil súdnej kontrole predmetnú úverovú zmluvu a VOP, či neobsahujú neprijateľné podmienky zmluvy, teda absolútne neplatné podmienky zmluvy v zmysle § 53 ods. 4 OZ a či boli platne uzavreté, t.j. či sa stali súčasťou zmluvy o úvere. VOP, ktoré mali byť súčasťou úverovej zmluvy, obsahujú

29 strán, pôvodný veriteľ vopred tieto VOP naformuloval a predkladal ich spolu s úverovou zmluvou viacerým fyzickým osobám, s ktorými uzatváral úverové zmluvy. Žalovaná ako spotrebiteľ, ako je uvedené vyššie, nemohla meniť obsah týchto typových vopred naformulovaných VOP. Z úradnej činnosti súdu je známe, že Slov. sporiteľňa pri uzatváraní úverových zmlúv klientov neoboznamovala obsahom VOP, individuálne nedojednávala VOP a neoboznamovala klientov ani so Sadzobníkom, čo vyplýva aj z úverovej zmluvy, podľa ktorej so Sadzobníkom mala byť žalovaná oboznámená Zverejnením na internetovej stránke alebo v priestoroch banky. VOP predložené do spisu pôvodný veriteľ individuálne nedohodol so žalovanou, nie sú verifikované ani žalovanou, ani pôvodným veriteľom a keďže v zmysle § 40 ods. 3 OZ neboli zmluvnými stranami podpísané, v zmysle § 40 ods. 1 OZ tieto VOP neboli platne uzavreté, teda ide o neplatný právny úkon v zmysle § 37 a 39 OZ. a preto sa nestali súčasťou zmluvy o úvere.

Súd vzhľadom na námietku premlčania vznesenú opatrovníkom žalovanej a tiež na ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., účinné od 01.05.2014, podľa ktorého je súd povinný skúmať z úradnej povinnosti, skúmal, či nedošlo ku premlčaniu nároku uplatňovaného v tomto konaní. V zmysle výkladu Sekcie legislatívy MS SR sa má toto ustanovenie aplikovať režimom okamžitej aplikability procesných noriem, t.j. na všetky prípady v čase rozhodovania (bez ohľadu kedy k vzniku záväzkového vzťahu došlo, resp. či k premlčaniu došlo pred alebo až po účinnosti novely č. 102/2014 Z.z.). Okamžitá aplikabilita uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva aj zo skutočnosti, že novela č. 102/2014 Z.z. neobsahuje žiadne osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky ustanovenia § 5b posúvalo na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy. Na základe uvedeného súd skúmal, či nárok uplatnený žalobcom nie je premlčaný a či premlčanie nároku je potrebné posudzovať podľa ObZ, kde je stanovená 4 ročná premlčacia doba alebo podľa OZ, kde je stanovená 3 ročná premlčacia doba. Súd nepopiera argument, že úver je absolútnym obchodom a že na úver dopadá tretia časť ObZ, bez ohľadu na povahu účastníkov ÚZ. Zmluva uzavretá v danom prípade je však v zmysle vyššie uvedeného zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 - § 54 OZ o spotrebiteľských zmluvách, ustanovenia zákona č. 694/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Názory na aplikáciu OZ a ObZ ohľadom premlčania v spotrebiteľských vzťahoch nie sú jednotné. Podľa judikatúry súdov SR pri nárokoch uplatňovaných zo spotrebiteľských zmlúv je potrebné aplikovať ustanovenia OZ upravujúce premlčanie. K záveru o premlčacej lehote podľa OZ pri spotrebiteľských zmluvách dospel aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí 5MCdo 20/2009 zo dňa 25.11.2011 a tiež súd poukazuje aj na rozsudok KS v Trenčíne sp. zn. 17 Co 167/2011 zo dňa 23.11.2011, či rozhodnutie KS Prešov sp. zn. 3Co/84/2013-181 zo dňa 29.10.2013.

Je náležité a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov (ako napr. premlčanie, odstúpenie od zmluvy), na tieto vzťahy je potrebné aplikovať právnu úpravu občianskeho práva a nie podnikateľské právo (porovnaj rozsudok NS SR vo veci sp. zn. 5MCdo 20/09, rozsudok OS Banská Bystrica vo veci sp. zn. 61Cb 221/09). Novelou OZ, účinnou od 1.4.2004 (zák. č. 150/2004) došlo k zásadnej zmene úpravy spotrebiteľského práva (spotrebiteľských zmlúv). Nevýhodnejšie zmluvné klauzuly ObZ. oproti zneniu OZ sa dostali do rozporu s novým ustanovením § 54 ods. 1 OZ, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa, spotrebiteľovi sa ani inak nesmie zhoršiť jeho postavenie. Použitie nevýhodnejšieho obchodného práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah vrátane premlčania predstavuje takéto zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Uvedenému názoru nasvedčuje aj novoprijatá právna úprava § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorej „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Aj keď táto úprava je účinná až od 1.4.2015, súd ju použil ako interpretačnú pomôcku pri aplikovaní jednej z dvoch vyššie uvedených právnych úprav premlčania.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že konečná splatnosť úveru bola daná dňom 20.9.2010. Žalobca si v tomto konaní uplatňoval splátky úveru splatné od 20.2.2010 do 20.9.2010 v počte 8 a celkovej výške 236,08 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 21.9.2010 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 6,19 eur zo splátok za obdobie od 21.2.2010 do 20.9.2010.

Zo zmluvy postúpení pohľadávky vyplýva, že pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu splatnú pohľadávku, pričom jej splatnosť nastala dňa 20.9.2010. Nasledujúcim dňom, t.j. dňa 21.9.2010 mohol pôvodný veriteľ

prvýkrát uplatňovať voči žalovanej zaplataenie celej splatnej pohľadávky. Žalobca ako postupca ma tie isté práva, ktoré by mal postupník a zmena v osobe veriteľa nemá vplyv na plynutie premlčacej doby (§111 OZ).

Všeobecná 3 ročná premlčacia lehota na zaplataenie splatného úveru začala plynúť nasledujúcim dňom po splatnosti úveru, t.j. dňom 21.9.2010 (splatný dňa 20.9.2010) a uplynula dňa 21.9.2013, kedy došlo k premlčaniu nároku žalobcu uplatňovaného v tomto konaní v zmysle § 101 ods. OZ, § 107 OZ a § 111 OZ. Žalobca uplatnil nárok na súde dňa 24.01.2014, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Na základe uvedeného súd preto žalobu celkom zamietol, a to v časti istiny a zákonného úroku z omeškania z istiny od 21.9.2010 do zaplataenia, ako aj v časti vyčísleného úroku z omeškania od 21.2.2010 do 20.9.2010 vo výške 6,19 eur, keďže došlo k premlčaniu uplatňovaného nároku ešte pred podaním žaloby na súd.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaná mala vo veci plný úspech, preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov na bránenie svojho práva, ale žiadne trovy konania si neuplatňovala a zo spisu nevyplýva, aby jej nejaké trovy vznikli, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 157 ods. 3 O.s.p. ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.